

Toisen polven metsäpirttiläisiä maailmalla

Olin mukana kesäkuun ensimmäisellä viikolla Metsäpirttiin järjestetyllä kotiseuturetkellä. Palasimme takaisin kotiin lauantaina ja seuraavana päivänä sunnuntaina lähdin työmatkalle Montrealiin Kanadaan.

Osallistuin Metso Paperin Kanadaan toimitettavan paperikoneprojektin avauspalaveriin. Paikalla oli noin kolmekymmentä henkeä eri Metso Paperin yksiköistä sekä Suomesta että Pohjois-Amerikasta.

Tilaisuuden alussa jokainen palaveriin osallistuja kertoi lyhyesti, noin 5 min ajan itsestään; mistä on kotoisin, onko perhettä, mitkä ovat vapaa-ajan harrastukset, jne.

Esittelykierros eteni ja henkilö henkilöltä jokainen kertoi itsestään, kunnes vuoro tuli erälle kollegalle ni Metson Toronton yksiköstä.

Hän kertoi alkajaisiksi, syntyneensä Thunder Bayssa Kanadassa, mutta hänen vanhempansa ovat lähtöisin Suomesta, Karjalan kannakselta, Metsäpirtti -nimiseltä paikkakunnalta Kirvesmäen kylästä.

Tässä vaiheessa eräs suomalaisista palaveriin osallistujista kommentoi, että jopas sattui - hänenkin sukunsa on lähtöisin Metsäpirtistä, Kirvesmäen kylästä. Tähän en voinut olla sanomatta kuin, että siellähän ne Metsäpirtissä, tosin Saaroisten kylässä, minunkin esiisieni juuret ovat ja kaiken lisäksi olen juuri muutama päivä sitten kotiutunut Metsäpirtin retkeltä.

Melko hauska yhteensattuma, että monen tuhannen kilometrin päässä pidettävässä palaverissa voi törmätä ihmisiin, joiden sukujuuret ovat samoilla Karjalan kannaksen kauniilla mailla.

Jukka Ahtiainen

KARJALAISTEN LAULU

Karjalaisten laulun säveltäjä P.J. Hannikainen aloitti laulun sävellystyön jo opiskeluaikoinaan 1870-luvulla. Niin runosta kuin sävelmästäkin ehti syntyä monen monta versiota, kunnes lähes 20 vuotta myöhemmin, 1899 hän vihdoin totesi laulun olevan valmis.

Reippaasti
Su - loi - ses - sa Suo - mes - sam - me ois - ko maa - ta ar - maam -

paa, kuin on kau - nis Kar - ja - lam - me, lau - lun laa - ja ko - ti - maa!

Lau - lu - na sen kos - ket kuo - huu, jär - ven aal - lot lois - ku - aa, sä - ve -

lei - tä sa - lot huo - kuu, i - ki - hon - gat hu - ma - jaa.

© Musiikki Fazer, 1967

2. Ei oo meillä rikkautta
eikä maamme viljavaa,
vaan on laulun runsautta,
kylvämättä kasvavaa;
sit'ei pane Idän halla
eikä Pohjan pakkaset,
se ei sorru sortamalla,
sitä ei lyö rakehet.

3. Konsa vaino Suomeamme
kovin kourin koittelee,
silloin kurja Karjalamme
Suomen surut soittelee,
ja kun onnen päivän koitto
Suomellen taas sarastaa,
silloin riemun suuri soitto
Karjalasta kajahtaa!

P. J. Hannikainen